

Cá Nhỏ, Mau Vào Trong Bát Anh!

Contents

Cá Nhỏ, Mau Vào Trong Bát Anh!	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	11
8. Chương 8	14
9. Chương 9: Phiên Ngoại	16

Cá Nhỏ, Mau Vào Trong Bát Anh!

Giới thiệu

Thể loại: Vong xúng, đam mỹ ngắn, phúc hắc mặt than công x ngạo kiều xù lông thụ, hoan thoát, H

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ca-nho-mau-vao-trong-bat-anh>

1. Chương 1

Mộ Ngôn không ngừng dùng chuột click vào icon wireless CMXX, nhưng chỉ có no signal, rốt cục bạn nhỏ Mộ Ngôn của chúng ta xù lông: “Cái nòi gì thế! Mạng trường muốn tạo phản hả! Cái đệt, dám cắt mạng lúc ông sắp phát kịch mới sao? Luôn lag mạng là muốn cái nòi gì a! [] ”

“Ngôn tiểu thụ, bình tĩnh! Đừng quấy anh chơi game.” Dịch Dương cầm di động nằm dạng trên giường chơi game DropBubble.

“Đệch! Dịch Dương, mày giỏi lại gọi câu Ngôn tiểu thụ thử xem? Mày mới Tiểu thụ, cả nhà mày đều Tiểu thụ! Còn có, giường này là của tao, mày chê tao ồm ồm mau cuốn người phần đi!”

“Này không phải anh lo mà một người tịch mịch sao, còn có, anh là công là thụ mà thử biết liền. Nếu không, anh mà đến một phút?” Nói xong thoát game chuẩn bị cởi quần áo, “Dù sao bây giờ còn sớm.”

“Đạch! Mà cho là mỗi người đều tùy tiện như mà a! Lập tức, mau, lượn đi!”

“Ngôn tiểu thụ, mà như vậy rõ ràng là muốn tìm bắt măn a! Anh đây là vì tốt cho mà!” Dịch Dương một cái lật nghiêng, thành công tránh thoát Mộ Ngôn tập kích, cọt nhả bổ sung, “Chắc, tiêu chuẩn ngạo kiều xù lông thụ a! Đáng tiếc anh không ăn miếng này, bằng không, khẳng định đem cậu em thu!”

“Dịch! Dương! Gần đây ngựa người phải không? Vẫn là nói gấu nhà mà đi tìm mật, mà hư không tịch mịch?!”

“Mộ Ngôn, mà đừng không tin, vừa rồi mà như vậy, thật tình ngạo kiều, không tin chính mà soi gương tự coi đi.” Dịch Dương trái nháy phải chạy tránh né Mộ Ngôn tiến công, miệng lại một khắc cũng không nhàn rỗi.

“Tao phắc..... Dịch Dương! Mà TM có dễ yên hay không!”

Lúc này Mộ Ngôn thật tình xù lông, Dịch Dương chuyển biến tốt hãy thu, cười nói: “Có thể là bộ wifi ra vấn đề, mà gọi 100XX hỏi một chút ~”

Mộ Ngôn đại nhân không chấp tiểu nhân, cầm lấy di động ấn hạ dãy số trực tiếp gọi tổng đài trợ giúp.

“Tổng đài nhân viên số 0...4...1...9... xin nghe.”

Phụt! Còn 419? Nhân viên này như thế nào thú vị như vậy ~ Mộ Ngôn nhin không được cười ra tiếng đến.

“Xin chào, rất hân hạnh phục vụ quý khách, xin hỏi tôi có thể giúp gì cho anh?”

Thanh âm tràn ngập từ tính theo ống nghe bên trong truyền ra, khiến Mộ Ngôn đang ngây ngô cười có chút ngây người. Làm thanh khổng, Mộ Ngôn không thể không ở trong lòng ca ngợi một câu, nhân viên này thanh âm thật đúng là TM dễ nghe, làm cho người ta không tự giác bắt đầu não bổ người này hình tượng.

“A lô, xin hỏi tôi có thể giúp gì cho anh?” Gặp điện thoại kia đầu không phản ứng, nhân viên trực tổng đài chuyên nghiệp lại hỏi.

Rất cục, não bổ hoàn linh hồn bạn nhỏ Mộ Ngôn mới trở về: “Ai... Vừa rồi anh nói thần mã tôi không có nghe rõ...”

“Quý khách, xin hỏi có thể giúp gì cho anh?” Nhân viên trực tổng đài như trước lễ phép, không chút nào có vẻ mất bình tĩnh.

Mộ Ngôn còn chưa nói chuyện, chỉ cảm thấy bả vai trầm xuống, ái muội lời nói tại bên tai quanh quẩn: “Honey, nhân viên này thanh âm liền tốt nghe như vậy, xem đem cương linh hồn nhỏ bé đều câu không có ~”

“Ngại quá, anh chờ một chút.” Mộ Ngôn đối với điện thoại nói một câu, liền che phone, đối Dịch Dương hung tợn nói, “Mợ mà... Dịch Dương, mà TM hôm nay quên uống thuốc hả! Ra nắng chơi cho mát đi! Đợi lát nữa tính sổ với mà! Hiện tại ông bạn nói điện thoại, ít đến thêm phiền!”

Bất quá xem bộ dáng cọt nhả của Dịch Dương, hiển nhiên là không có đem lời nói của Mộ Ngôn để ở trong lòng. Nắm lên áo khoác trên sofa, hướng Mộ Ngôn đang xù lông quăng cái hôn gió: “Cưng à~ anh đi trước, Tiểu thụ nhà anh đang gọi!”

Như mọi người chứng kiến, Dịch Dương là GAY.

Đương nhiên, bạn nhỏ Mộ Ngôn tự nhiên cũng là one of GAY.

Gì? Bạn hỏi tôi bọn họ như thế nào nhận thức, này nói đến nói dài [chúng: Thiếu TM vô nghĩa, nói ngắn gọn].

Sự tình muốn ngược dòng đến hai năm trước, nói khi đó Mộ Ngôn và Dịch Dương còn không nhận thức, một lần ngẫu nhiên gay bar làm buổi tụ hội, hai người trò chuyện trò chuyện mới biết được nguyên lai là đồng học. Sau lại trở về trường học hai người cũng thường có liên hệ, nói chuyện cũng rất hợp ý, hơn nữa đều là

cong, ở KTX cũng không phải thực phương tiện, vì thế hai người thương lượng một chút, rõ ràng không giữ quy tắc thuê một bộ giáo sư nhà trọ.

Nếu bạn cho là Dịch Dương cùng Mộ Ngôn có JQ, vậy bạn liền nhầm rồi!

Muốn thật có thể có JQ, lâu như vậy hiểu rõ, đứa nhỏ đều có thể có một đàn !

Bạn nói Dịch Dương kêu Mộ Ngôn kêu rất buồn nôn?

Này thôi, dùng lời Dịch Dương mà nói chính là: “Chỉ cần anh cao hứng, mặc cho ai đều là bản công honey !”

Đề tài xa xa, khụ, ta tiếp tục trở lại chủ đề.

Bởi vì Dịch Dương tại nổi nóng, cho nên căn bản không chú ý tới, khi cậu đang mắng Dịch Dương thì cùng lúc ông nghe truyền ra một câu “Lucky ~” rất có thâm ý.

Xuyên qua thanh âm từ tính, tựa hồ có thể thấy khoe môi nhân viên trực tổng đài đang mang cười.

“A lô... Cái kia... Vừa rồi ngại quá...” Vừa rồi bị Dịch Dương quấy như vậy, Mộ Ngôn cảm giác hòa nhân viên trực tổng đài nói chuyện đều có chút xấu hổ, đang chuẩn bị treo điện thoại gọi lại, cũng không tưởng điện thoại bên kia lại truyền đến thanh âm từ tính của nhân viên trực tổng đài.

“Không có việc gì...” Nhân viên trực tổng đài bất động thanh sắc cười yếu ớt, chính là ánh mắt đẩy ra ý cười như thế nào cũng che giấu không được.

Nyan?

“Khụ...” Phắc, cái nôi gì mà ông nghe thấy giọng hấn lại đỏ mặt, Mộ Ngôn ở trong lòng nói thầm, “Kia gì... Bên này mạng trường học luôn lag... Hơn nữa có đôi khi rõ ràng có mạng nhưng không có tín hiệu.”

“Xin hỏi anh ở trường nào?”

“XX đại học.”

“Vâng, xin anh đợi tôi kiểm tra một chút.”

Ước chừng qua hai ba mươi giây sau, nhân viên trực tổng đài mới nói: “Vừa rồi tôi kiểm tra, quả thật đang kết nối mạng, trước đó anh đã thử kết nối lại chưa?”

“Thử bốn năm lần, luôn hiện no signal.” Giọng Mộ Ngôn nghe qua tương đương buồn bực.

Đêm nay kịch mới tuyên bố có mộc có! Đáp ứng biên tập cùng kế hoạch muốn tham dự YY có mộc có!! Cậu luôn là nói có một không hai có mộc có!! Nhưng là! Mợ nó! Cư nhiên cho cậu đến cái đột nhiên lag mạng a!! Phắc phắc phắc!!

“A... Anh xin chờ chút lát, tôi làm sạch tài khoản anh lại thử xem.”

“Nga.”

“Tốt lắm, anh thử lại xem.”

“Ồ...”

Mộ Ngôn ngồi xuống, nhấn F5, bắt đầu một lần nữa lên mạng, nhưng icon bên góc chính là biểu hiện no signal.

“Vẫn là không được a!” Giọng Mộ Ngôn nghe lên rất là oán niệm.

“Anh thử khởi động lại máy chưa?”

“Không có.”

“Tắt máy tính thử xem a, có lẽ là do máy tính chạy lâu lắm.”

“Tôi đây thử lại xem.”

Thử khởi động lại hai lần, kết quả vẫn là biểu hiện no signal.

Tuy Mộ Ngôn là thanh khổng, cộng thêm làm một khách hàng đang vội lên mạng, cho dù nhân viên trực tổng đài thanh âm dễ nghe, nhấn nài cũng là có hạn độ! Mộ Ngôn phi thường cảm tức, vì thế liền như vậy xù lông !

“Này... Tôi nói mạng X nhà mấy người rớt cuộc là như thế nào làm a, thu tiền tôi còn không cho mạng! Có người như vậy sao?” Nếu không xem tại nhân viên trực tổng đài thái độ không sai, thanh âm đối cậu có như vậy điểm lực hấp dẫn, Mộ Ngôn đã sớm chửi thề!

Nghe được Mộ Ngôn khẩu khí không tốt, nhân viên trực tổng đài cũng không phải thực để ý. Còn thật sự tự hỏi một lát sau, như trước lễ phép vì khách hàng xù lông đầu kia điện thoại giải quyết vấn đề: “Anh gì... anh xem như vậy được không... anh đem số điện thoại hay dùng lưu lại, sau đó tôi giúp anh đi phòng bảo trì hỏi một câu, chờ có kết quả lại báo cho anh.”

“Ừm... Vậy anh nhanh chút a! Tôi vội dùng!! Điện thoại là 183XXXXXXX.”

Treo điện thoại, Tiêu Vũ Thần nhìn chuỗi số trên bản ghi lịch sử, khoe miệng khê nhếch, con người thâm thúy lóe lại lóe.

2. Chương 2

Nhân viên trực tổng đài đứng bên Tiêu Vũ Thần nhìn sếp mình cúp điện thoại vẫn như cũ ngồi chỗ của mình trong lòng lo lắng. Vừa rồi sếp cùng khách hàng nói chuyện, tuy không nghe rõ mấy nhưng bằng vào kinh nghiệm cũng đoán được phần nào. Không phải là khách hàng khiếu nại kinh quá nên sếp này không dám phát tác nay muốn tìm mình trút giận?

Trời ạ! Hắn hôm nay như thế nào liền như vậy không hay ho!

Ngày thường, boss mặt than chỉ tới phòng chăm sóc khách hàng lượn lơ, tuần tra một chút nhân viên công tác. Như thế nào hôm nay cố tình đến chỗ hắn làm trực tổng đài a! Tuy rằng lúc đầu hắn hoài nghi sếp là vì chỗ ngồi dán số máy ai muội, nhưng sau cũng không gặp sếp lộ ra biểu tình kỳ quái gì a!

Đang lúc nhân viên không hay ho kia đang tự hành não bỏ các loại khổ hình, chúng ta boss mặt than Tiêu Vũ Thần lên tiếng: “Vấn đề của khách hàng này ta đi xử lý là đến nơi, người tiếp tục công tác.” Lơ đãng phiêu đến số máy dán nơi chỗ ngồi, thân thủ vồ vồ bả vai nhân viên kia, ái muội cười cười, “Số máy của người... Rất ý tứ.”

Nói xong ững không quay đầu lại ly khai phòng chăm sóc khách hàng, lưu lại anh chàng nhân viên một mặt biểu tình nuốt sống mười con gián.

“Số máy của người rất ý tứ...” Những lời này không ngừng tại trong đầu nhân viên trực tổng đài lặp lại.

Có ý tứ em mi!! Mi nghĩ ta muốn số máy này a!! Còn không phải mặt trên an bài a phắc!! Đã ngoài những lời này, nhân viên trực tổng đài rất muốn trực tiếp nói cho boss mặt than châm biếm hắn, nhưng là hắn không có lá gan kia! Cho nên hắn chỉ có thể ở trong lòng lớn tiếng mắng boss mặt than 100 lần a 100 lần!

“Êu, các người nhìn đến không, vừa rồi sếp giống như nở nụ cười nha!” Em gái A ngồi bên cạnh hạ giọng nói.

“Thật sao? Tôi vừa rồi như thế nào không thấy!”

“Thật sự thật sự ~~ ta cũng gặp được ~ thực men a

~~”

“Ai nha ai nha

~ vừa rồi ta cùng khách nói chuyện không thấy được a..... Thực đáng tiếc...” Nhân viên trực tổng đài D tiếc hận thở dài.

“Lúu rú cái gì, không làm việc đi tôi trừ lương đấy!”

Thành linh, thanh âm dễ nghe đột nhiên liền quanh quẩn bên tai mọi người, em gái A cố lấy dũng khí, sau này phiêu một cái, không khéo, chính nhìn đến boss đại nhân bọn họ vừa ly khai không lâu!

“Khụ, lần này cho qua, nếu lại để ta phát hiện, mấy người chờ trừ lương a!”

Nói xong, chúng ta boss đại nhân lại một lần tâm tình sung sướng ly khai phòng chăm sóc khách hàng.

“Ta không nhìn lầm a! Vừa rồi người nọ là chúng ta boss đại nhân a?” Em gái A hiển nhiên khó có thể tin.

“Đúng vậy! Như thế nào hôm nay sếp nhân từ như vậy?” Gái B đồng dạng khó hiểu.

“Này, chẳng lẽ là có liên quan đến cuộc gọi vừa rồi?” Nói xong, mọi người không hẹn mà cùng đem tầm mắt dời về phía điện thoại trước mặt bạn nhỏ 0419.

Đang ngồi mọi người tựa hồ nghe thấy được JQ hương vị!

Bạn nhỏ 0419 nhìn chằm chằm điện thoại một lúc lâu sau, giống như bị thần mã không nhỏ kích thích! Nếu hần mợ có nghe lầm, điện thoại kia đầu khách hàng hần là nam a! Sếp chẳng lẽ là... Chẳng lẽ là...GAY! Biết rõ ràng điểm này bạn nhỏ 0419 tựa hồ dị thường hưng phấn, bạn hỏi hần vì thần mã như vậy hưng phấn, âu ệt! Làm một hủ nam như mì chính cánh trong đám hủ, tại hần sinh thời rốt cục nhìn đến một cái rõ ràng GAY, hơn nữa người kia hay là hần tích thủ trưởng, hần có thể không hưng phấn sao?!

Nói sau nói sếp Tiêu Vũ Thần của chúng ta, tự tiếp điện thoại kia sau, tâm tình tựa hồ vẫn tốt lắm. Tự mình đi phòng sửa chữa một chuyến, tìm một đồng chí bảo trì đáng tin nhất đi XX đại học.

Trên đường, sếp Tiêu Vũ Thần của chúng ta cũng không quên dặn dò vài câu.

Bất quá, đồng chí bảo trì của chúng ta đang nghe sếp dặn dò sau, hiển nhiên phi thường nghi hoặc, bất quá, nếu là sếp phân phó, kia chỉ có làm theo

3. Chương 3

Tới XX đại học, Tiêu Vũ Thần liền gọi điện cho Mộ Ngôn, nói là tìm không thấy giáo sư nhà trọ, hy vọng cậu có thể đến cổng dẫn đường.

Cho nên khisếp đại nhân dẫn đồng chí bảo trì đến trước cổng XX đại học, lại gọi chobạn nhỏ Mộ Ngôn, chúng ta sếp đại nhân trùng hợp thấy được bạn nhỏ Mộ Ngôn đang tiếp điện thoại. Vì thế trực tiếp treo điện thoại, hướng Mộ Ngôn đi đến.

“Chào cậu, chúng tôi là nhân viên bảo trì mạng X.”

“Nga, các anh đi theo tôi.” Mộ Ngôn đánh giá một chút hai người, mang theo hai người hướng chính mình chỗ ở đi đến.

Kỳ thật tại Mộ Ngôn xem ra, trong đó một người nhìn qua hoàn toàn không giống như là nhân viên sửa chữa, tuy rằng mặc đồng phục thống nhất của nhân viên mạng X, nhưng, tổng cảm thấy hần không phải nhân viên bảo trì. Về phần vì sao cảm thấy không phải, cậu cũng không nói lên được.

Làm một CV kiêm thanh khổng, đối thanh âm vẫn là có chút miễn cảm, tuy rằng phía trước là ở điện thoại, bất quá người nọ hần chính là PG 0419, mấu chốt nhất một điểm là, hần thật sự cùng chính mình nào bỏ hình tượng thực phù hợp a!!!.

“Các anh xem đi, máy tính vẫn biểu hiện no signal.” Mộ Ngôn di chuột chỉ vào iconmạng .

“Để tôi điều chỉnh thử một chút, xem có phải hay không máy tính vấn đề.” Nhân viên bảo trì dựa theo sếp phân phó chuẩn bị khởi công.

“Đầu cắm wifi ở nơi nào, mang tôi đi nhìn xem.” Tiêu Vũ Thần khước miệng giơ lên, xem ra tâm tình không sai.

Mộ Ngôn đem Tiêu Vũ Thần đưa ra hành lang ngoài phòng, chỉ vào cổng wificao cao bắt trên tường nói: “Kia.”

“Àn. Cậu chờ một chút tôi giúp cậu nhìn xem.” Nói xong, Tiêu Vũ Thần xuất ra chính mình di động, bậtWIFI lung lay vài cái dưới cổng phát.

Đóng WIFI, Tiêu Vũ Thần nghiêng đầu đối Mộ Ngôn nói: “Tín hiệu mạng không có vấn đề.” Chúng ta boss mặt không đỏ tâm không loạn, vẫn duy trì bộ mặt chính trực, giống như thực sự như vậy hồi sự.

“Kia rốt cuộc là làm sao?” Mộ Ngôn khó hiểu, chẳng lẽ thật đúng là em tính nhà mình xảy ra vấn đề.

Nhưng là, vì thần mã muốn tại hôm nay ra vấn đề a!

“Cậu bình thường ở nơi nào lên mạng?”

“A?” Mộ Ngôn khó hiểu.

“Tôi là nói ở gian phòng nào?” Tiêu Vũ Thần như trước vẫn duy trì cái mặt chính trực.

“À, anh đi theo tôi.”

Đi qua nhân viên thật lúc, Tiêu Vũ Thần vỗ vỗ bờ vai của hắn, đồng chí bảo trì thực thụ hiểu ý, chính thức khởi công.

Đi ở phía trước bạn nhỏ Mộ Ngôn tự nhiên không có nhìn đến sếp hòa đồng chí bảo trì hồ động, chỉ cảm thấy mạng X mặc dù không được tốt lắm, nhưng phục vụ thật sự đúng chỗ, đợi lát nữa mạng chuẩn bị cho tốt nhất định phải cấp khen ngợi.

“Nhạ, liền gian này.”

Kỳ thật Mộ Ngôn phòng có chút loạn, cậu sở dĩ đem notebook mang ra phòng khách trước khi nhân viên bảo trì đến, đầu tiên là không nghĩ bọn họ nhìn đến cái ổ heo của cậu, thứ hai là cậu không thích người xa lạ tiến vào tư nhân không gian của cậu.

Bất quá, trước mắt là không có khả năng.

Nhìn anh chàng bảo trì trước mặt cầm di động nơi nơi hoảng, Mộ Ngôn đương nhiên chỉ có thể lựa chọn ngậm đồng ý.

Quả nhiên không phụ sở vọng, dưới tay thật bảo trì, em tínhbook của Mộ Ngôn rốt cục có thể bình thường lên mạng.

Mộ Ngôn tuy rằng không rõ anh chàng bảo trì cầm di động, bậtWIFI nơi nơi lượn lờ tại làm gì, nhưng máy tính có thể lên mạng là tốt rồi. Nhìn thời gian, còn có nửa giờ, kịp lúc đêm nay tân kịch tuyên bố.

“Cám ơn các anh.” Bạn nhỏ Mộ Ngôn vẫn là rất lễ phép,notebook lên mạng được sau, lại đem nhân viên bảo trì đưa đến cổng trường.

“Không cần, về sau nếu lại không kết nối được, cậu liền trực tiếp gọi số vừa rồi chúng tôi gọi cậu, mạng của khu này do chúng tôi phụ trách.”

“Ừm, đã biết, cám ơn a!”

Trên đường trở về.

“Sếp, anh vì sao muốn tôi đem vớng điều chỉnh tốt sau lại đổi thành hạn chế thời gian? Cậu ta khẳng định sẽ lại gọi điện thoại đến!” Đồng chí bảo trì hoàn toàn không thể lý giải tư duy kết cấu của sếp.

Tiêu Vũ Thần khước miệng hơi hơi giương lên: “VẬY ĐỂ CẬU TA GỌI A.”

“....” Sếp đều nói như vậy, hẳn còn có thể như thế nào.

“Nga, đúng rồi, chuyện hôm nay chỉ có cậu biết tôi biết.”

Đồng chí bảo trì gật gật đầu, đây là muốn cho hẳn im sao? Muốn hay không đánh một chút thương lượng? Tiền lương thần mã muốn hay không tăng một chút a?

Nháy mắt đồng trí bảo trì của chúng ta hai mắt tự động cắt thành ¥ – ¥ hình thức, Tiêu Vũ Thần quả nhiên là bình tĩnh để, liếc mắt một cái: “Người phụ trách phiên khu kia ngày hôm qua có khách hàng gọi điện thoại nói tốc độ quá chậm. Gọi sửa đều nhanh hai ngày, còn chưa có đi! Điều thứ nhất của phòng bảo trì sửa chữa là cái gì người còn nhớ rõ sao?”

“Nhất định phải tại 24 giờ giải quyết vấn đề, nếu vượt qua 24 giờ không có xử lý, trừ lương.”

“A còn nhớ rõ thôi.” Tiêu Vũ Thần rất có thâm ý hưởng hẳn cười cười.

Bị sếp nhắc tỉnh, đồng chí bảo trì cũng coi như thanh tỉnh, quả nhiên, muốn xảo trá boss đại nhân thần mã, căn bản không có khả năng a!

“Sếp, vừa rồi tôi thần mã cũng mặc có làm, tôi vẫn đứng ở phòng bảo trì chờ khách hàng gọi sửa!”

“Àn, cái này đúng rồi!” Tiêu Vũ Thần câu môi mỉm cười, “Đợi lát nữa về công ty, nhớ rõ dạy ta như thế nào sửa thời gian.”

4. Chương 4

Tại chính quy đồng chí bảo trì đặc biệt xử lý, em tính của bạn nhỏ Mộ Ngôn nhà chúng ta, tại ngày thứ ba lại lag.

Lần này bạn nhỏ Mộ Ngôn quyết đoán không gọi 100XX, mà là trực tiếp gọi số điện thoại ngày đó nhân viên kia lưu lại.

Đồ đồ hai tiếng sau, bên kia tiếp lên điện thoại.

“A lô, chào cậu, xin hỏi cậu cần gì sao?”

Kỳ thật, ngày đó Tiêu Vũ Thần rời đi XX đại học sau, liền cố ý đem số của Mộ Ngôn ghi chú, cho nên nhận điện thoại, Tiêu Vũ Thần tự nhiên biết bên kia là ai, câu nói tiêu chuẩn công việc kia, đương nhiên là hẳn cố ý! Về phần nguyên nhân thôi, khụ... Người biết ~.

“Tôi là XX đại học, chính là người ở giáo sư nhà trọ kia. Hai ngày trước có báo sửa quá một lần, nhưng hiện tại lại không có mạng, anh có thể đến giúp tôi nhìn xem rốt cuộc là chuyện gì xảy ra không?” Mộ Ngôn bình thường coi như ôn du, ngày đó nếu không thời khắc mấu chốt lag mạng, cậu cũng sẽ không xù lông. Hơn nữa lần trước kiểm tra thời điểm người ta cũng nói, không phải cổng wifi ra vấn đề, tự nhiên không thể trách mạng X.

“Vâng, xin cậu chờ, tôi tra một chút giờ làm việc.” Tiêu Vũ Thần bưng lên cà phê uống một ngụm nhỏ, hảo tâm tình đóng máy tính..

Tra giờ làm việc cái gì, quý tin!

“Cậu Mộ, tầm 2h chiều tôi sẽ tới cửa sửa cho cậu.”

“Ừm, kia làm phiền anh, đến lúc đó tôi tại nhà trọ chờ anh.”

“Không khách khí. Hẹn gặp lại.”

Tiêu Vũ Thần cúp điện thoại, tâm tình rất là sung sướng.

“Tiểu Vương, này đó tài liệu buổi chiều đưa đến phòng marketing. Có chuyện gì gọi điện thoại cho tôi, tôi lát nữa muốn ra ngoài một chuyến.”

Gặp không ai ứng hẩn, Tiêu Vũ Thần lại quay đầu đối với Vương thư ký nói: “Tiểu Vương?”

“A?”

“Vừa rồi tôi nói chuyện với cậu đấy! Về sau còn như vậy, liền trừ lương!” Tiêu Vũ Thần đem tư liệu trong tay đưa cho Vương thư ký, lặp lại một lần, “Này đó tài liệu buổi chiều đưa đến phòng marketing, tôi sẽ chờ kết quả.”

“Vâng.” Vương thư ký gật gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

Tiêu Vũ Thần rời đi sau, Vương thư ký tự nhiên chính đại quang minh ngồi ở vị trí của Tiêu Vũ Thần tiếp tục tự hỏi chuyện vừa rồi hèm có hiểu.

Sếp đại nhân tâm tình tựa hồ tốt lắm, hơn nữa, bảo trì bảo dưỡng thần mã không phải hẩn là giao cho phòng bảo trì sao? Còn có, vì cái heo gisếp muốn dùng cái giọng khách sáo của nhan viên trực điện thoại nói chuyện, như vậy nghe qua thực không được tự nhiên được không? Vương thư ký trong đầu linh quang chợt lóe, đột nhiên hồ khu chấn động, chờ một chút, hay là sếp thật sự muốn đích thân tới cửa phục vụ?? Sếp đột nhiên trở nên như vậy ân cần rốt cuộc là vì cái nời gì??

Tiểu Vương đồng chí đem tài liệu đặt lên bàn, một tay chống cằm tiếp tục phân tích nhân sinh. Kỳ thật cũng không thể trách hẩn ông tám, chính là hôm nay sếp rất khác thường !

Cửa cách một tiếng, đột nhiên bị mở ra: “Không cho phép nhàn hạ, nếu để tôi phát hiện, trừ lương!”

Nhìn thấy là sếp đại nhân, Vương thư ký trượt tay, cầm chết tử tế bất tử vừa vắn đập vào cái chén coffecòn thừa của Tiêu Vũ Thần, lung tung lau hai cái, đằng một chút đứng được thẳng tắp: “Vâng!”

Tiêu Vũ Thần vừa lòng nhìn đến nói Vương thư ký quýnh dạng, tâm tình sung sướng đóng cửa chạy lấy người.

Trừ lương cái gì, lời này sử dụng đến thật rất cấp lực! –by Tiêu Vũ Thần

5. Chương 5

2h chiều, Tiêu Vũ Thần đúng giờ tới XX đại học. Lần này hẩn không gọi cho Mộ Ngôn, thẳng ngựa quen đường cũ chạy đến giannhà trọ của Mộ Ngôn.

Lúc này Mộ Ngôn chính ôm máy tính đứng ở phòng khách gỗ vắn, Dịch Dương cũng ngựa bốn chân nằm trên sofa chơi DropBuble.

Lúc Tiêu Vũ Thần đến cửa cũng không khóa, nhưng hẩn vẫn là thực lễ phép gõ vài cái.

Mộ Ngôn hai mắt nhìn chăm chăm màn note, hướng cửa nói: “Cửa không khóa, vào đi.”

“Chào cậu, tôi là nhân viên bảo trì của mạng X, buổi sáng cậu có gọi báo hỏng sao?” Lần này Tiêu Vũ Thần không mặc đồng phục mà chỉ tượng trưng xách cái thùng nhỏ.

“Đúng vậy.” Mộ Ngôn đóng WORD, vào nhà chuyển một cái ghế đặt ở bên cạnh bàn, “Ngồi.”

Tiêu Vũ Thần nhìn thoáng qua Dịch Dương, đem rương nhỏ đặt lên bàn, xuất ra di động mở ra WIFI ở trong phòng lung lay một chút, đối với Mộ Ngôn nói: “Không phải tín hiệu phóng ra vấn đề, khẳng định là cardmạngcủa máy ra vấn đề.”

Mộ Ngôn cái hiểu cái không gật gật đầu, đem em tính đưa lên trước mặt Tiêu Vũ Thần: “Anh giúp tôi nhìn xem.”

Tiêu Vũ Thần cũng biết cos, mở ra My Network Place, click đại vài cái vào Network connection, lại cầm di động login vào admin của mạng X điều chỉnh.

Cũng một Mộ Ngôn là một mạng mù, xem không rõ, đi phòng bếp lục lọi một hồi, mang ra hai chén nước chanh.

Mà sếp Tiêu Vũ Thần nhà chúng ta cũng thừa dịp Mộ Ngôn rời đi, chạy nhanh tại trang admin sửa lại thời gian hạn chế.

Mộ Ngôn đem một ly đưa cho Tiêu Vũ Thần, Tiêu Vũ Thần nói thanh cảm ơn tiếp cái chén đặt ở một bên.

Mộ Ngôn cũng không nói nhiều, ngậm chén đem ghé chuyển qua Tiêu Vũ Thần bên cạnh, nhìn hẩn nghich.

Tiêu Vũ Thần đóng trang chủ, nghiêng đầu đối Mộ Ngôn cười nói: “Cái này tôirestart máy lại thử xem xem.”

Mộ Ngôn nhìn chằm chằm Tiêu Vũ Thần ôn nhuận khuôn mặt tươi cười, gật đầu: “Ừ.”

Tiêu Vũ Thần nhìn không chớp mắt cùng đợi máy tính restart, nhưng thật ra bạn nhỏ Mộ Ngôn, tại vừa rồi thấy Tiêu Vũ Thần ôn nhuận cười sau liền hoàn toàn đem tầm mắt dán tại Tiêu Vũ Thần trên mặt. Thẳng đến Tiêu Vũ Thần ra tiếng nhắc nhở: “Cậu Mộ, hiện tại có thể lên mạng.”

“....”

“Cậu Mộ?”

“A? Nga...” Mộ Ngôn vội ho một tiếng, sắc mặt hơi hơi phiểm hồng, “Chuyện gì?”

“Hiện tại có thể lên mạng.”

“Nga, cảm ơn.”

Tiêu Vũ Thần đương nhiên biết Mộ Ngôn là vì nhìn chằm chằm vào hẩn mới có thể thất thần, bất quá, Tiêu Vũ Thần cũng vui vẻ ý để cậu xem.

Việc này mục đích đã đạt tới, con cá bắt đầu mắc câu.

“Không khách khí.” Tiêu Vũ Thần ôn nhu cười cười, xách thùng đứng dậy chạy lấy người.

Mộ Ngôn tự nhiên không cần phải nói, đương nhiên là theo đuôi Tiêu Vũ Thần tiễn hẩn. Là máy mình ra vấn đề, không thể trách mạng X tín hiệu không tốt.

“Cái kia, thực ngượng ngùng, lại phiền toái anh.”

“Không khách khí, nếu về sau máy cậu lại không lên mạng được, trực tiếp gọi điện cho tôi là được.” Thái độ phục vụ của Tiêu Vũ Thần, kia kêu một cái good!

“Kia gì, anh không cần cứ gọi tôi cậu này cậu kia, nghe không quen, anh kêu tôi Mộ Ngôn là được.”

“Ân.”

Tiến người, Mộ Ngôn tâm tình sung sướng trở lại nhà trọ. Vừa mới vào cửa, đã bị Dịch Dương tóm.

“Ngôn tiểu thụ, vừa rồi anh chàng nhân viên kia bộ dạng rất không sai, ân cần như vậy, không phải là coi trọng chàng ?”

Mộ Ngôn đột nhiên nhớ tới vừa rồi chính mình quýnh dạng, chối đây đây: “Heo, Dịch Dương, mày TM chính là miệng chó phun không ra ngà voi! Mày mới lọt mắt hẩn, cả nhà mày đều coi trọng hẩn !”

“Nhìn thì thật đúng là lọt mắt, nhưng... Anh mày chưa chắc có thể áp đảo hẩn a, hai công có thể làm cái gì, đếm lông chân sao?” Dịch Dương nói là lời nói thật, vừa rồi người nọ thấy thế nào cũng không giống nhân viên bảo trì, nếu không thật sự đem mạng sửa ngon cho Ngôn tiểu thụ, hẩn thật đúng là không tin!

“Mi...” Mộ Ngôn bị Dịch Dương nghiêm trang bộ dáng ể không được, Dịch Dương, quả nhiên chính là một cái cặn bã đáng đánh đòn!

“Taosao?”

“Mày cứ tiếp tục!”

“Ngôn tiểu thụ.”

“Cái nời gì?”

“Cưng vừa rồi đó là đang ghen!”

“Ghen em mày!”

“Ngôn tiểu thụ, cưng hết hy vọng a, anh sẽ không để em anhlàm vợ chung !”

“Đệch! Mày dám nói càng khó ngủi chút không?”

“Dám!”

“Được rồi, mày thắng !” Ngôn tiểu thụ, giờ cờ trắng đầu hàng.

6. Chương 6

Từ nhà trọ của Mộ Ngôn về sau, Tiêu Vũ Thần tâm tình dị thường high, tiếp qua một đoạn thời gian, hẳn là có thể thu lưới a ~.

Bất quá, Tiêu Vũ Thần chuyển biến đồ khổ mấy em gái trong phòng chăm sóc khách hàng.

Tỷ như em gái M vừa điều tới không lâu.

*****bên dưới là phân tích tâm lý em gái PG mới vào*****

Gần đây sếp tới phòng chăm sóc khách hàng tuần tra khi, luôn một bộ biểu tình như cười như không. Tuy rằng sếp cười rộ lên càng đẹp mắt, nhưng cô thật tình sợ hãi a có mợc có!!

Ni mã, sếp gần đây thái độ khác thường là muốn náo loại nào a!

Hơn nữa nếu ngẫu nhiên thất thần, sếp liền bay tới phía sau khinh phiêu phiêu đến một câu: “Người không thực sự làm việc, trừ lương!” Nói xong sau còn mỉm cười, ni mã a, đây là muốn ồn ào loại nào a!

Ni mã háo sắc cũng không phải như vậy a! Bà bị trừ nhưng là tiền lương a!! Kia nhưng là bác Mao hồng hồng a!!!!

“Cùng khách hàng nói chuyện phải mặt mang mỉm cười, chúng ta muốn mỉm cười phục vụ, khiếnkhách hàng cảm nhận được nhiệt tình của chúng ta!”

Ni mã a! Những lời này là gần đây bọn họ sếp đại nhân bắt tại bên miệng a, cô thật tình không tin lời này là sếp nói ra a có mợc có!

Ni mã a, gọi điện thoại mỉm cười cho ma xem a!

Nhưng là nhìn đến cái mặt sếp tại phòng chăm sóc khách hàngcười như không cười bay tới lượn lui, cô thật sự cười không nổi a có mợc có!

Mấu chốt là mỗi lần đều đã đứng ở sau lưng 0419 nhìn chăm chăm điện thoại một lúc lâu, sau đó mỉm cười, nhẹ nhàng phiêu đi a có mợc có!

Nguyên lai bé 0419 xin phép,em nhỏ mới điều tới bị dọa đến gần đây đều gây một vòng a có mợc có!! Hiện tại phòng chăm sóc khách hàng trừ bỏ mấy PG cũ A,B, mỗi người đều không bình tĩnh a có mợc có!!

Ni mã a! Sếp cái dạng này là muốn náo loại nào a!

Đặc biệt hôm nay, bọn họ sếp đại nhân cười càng sáng lạn a!

Ni mã a! Cười đến như vậy sáng lạn cô thật sự không dám nhìn thẳng được chứ!

Dù cho xem lại như thế nào, các loại sợ hãi tránh mắt mù a có một có!!

“Cô bộ mặt cảm hận trừng diện thoại, rốt cuộc suy nghĩ cái gì?” Thành linh, Tiêu Vũ Thần bay tới bên người cô em M.

Bé M hổ khu chấn động, ngẩng đầu, lộ ra tám cái răng: “Sếp, em không có bộ mặt cảm hận, em đang luyện tập mỉm cười ”

“U, mặt mới a, cười thành như vậy không phải lỗi của cô, bắt quá nếu dọa đến người khác chính là lỗi của cô ! Thái độ cũng không tệ lắm, bắt quá hiện tại là đi làm thời gian, không phải luyện tập thời gian, trừ lương.”

Không cho em gái M có cơ hội gì giải thích, Tiêu Vũ Thần nhìn đồng hồ, tâm sung tình sướng tiêu sái ra phòng chăm sóc khách hàng.

Em gái M chỉ có thể một mình nắm tay đứng ở góc nhỏ âm thầm rơi lệ.

Sếp đại nhân, anhYogi Bear !

7. Chương 7

Bạn hỏi tôi, Tiêu Vũ Thần hiện tại muốn lượn làm sao?

Ngờ u! Hiện tại đương nhiên muốn lượn đi văn phòng chờai đó điện thoại a ~.

Quả nhiên, Tiêu Vũ Thần vừa mới tiến văn phòng ngồi xuống, di động liền vang, điện báo biểu hiện tự nhiên là người nào đó ác thú vị lưu ‘Cá nhỏ 3’.

Vương thư ký có lần trước trải qua, lần này cũng coi như bình tĩnh.

Sếp tự hủy hình tượng cái mệt gì, hần tuần này gặp hơn.

“A lô, xin chào, xin hỏi có cái gì cần báo sửa sao?”

“Ôi chào... Là tôi, Mộ Ngôn...”

“Ân, tôi nhớ ra rồi... Internet lại ra vấn đề ?” Tiêu Vũ Thần biết rõ còn cố hỏi, nói hần là ảnh đế cũng không đủ, diễn xuất đó là tương đương đúng chỗ!

“Ân... Máy tôi lại không kết nối mạng.”

“Kia đợi lát nữa tôi lại giúp cậu nhìn xem.”

“Ừm, cảm ơn a.”

Vì thế kể tiếp một đoạn thời gian:

“A lô, xin chào, xin hỏi...”

“Là tôi Mộ Ngôn...”

“Lại không kết nối?”

“Sure [] ”

.....

“Mộ Ngôn? Internet lại không kết nối ?”

“Ồ.”

.....

.....

.....

“Ngôn tiểu thụ, Internet lại không kết nối?”

“Phắc! Không cho phép kêu tôi Ngôn tiểu thụ, anh mau tới cho tôi T^T”

“Đợi lát nữa tan tầm đi, hôm nay hơi chút có việc.”

“Nga... Kia đợi lát nữa tới nhà của tôi ăn cơm đi.”

Thường xuyên qua lại, Mộ Ngôn cùng Tiêu Vũ Thần cũng coi như quen, không phiền lụy giúp mình nhiều như vậy, là nên mời người ta ăn một chút cơm.

“Hảo.”

Cúp điện thoại, Tiêu Vũ Thần nhếch môi, xem ra là lúc chuẩn bị kéo lưới.

Làm xong việc trên tay vừa vặn đến lúc về, Tiêu Vũ Thần đến bãi đỗ xe ngầm đem xe trước chạy về nhà, sau đó thay đổi một thân quần áo thoải mái chen lên xe bus đi XX đại học.

Cứ như là trời giúp, Tiêu Vũ Thần đến XX đại học khi trời hơi hơi hạ mưa phùn.

Tiêu Vũ Thần đến nhà Mộ Ngôn khi cửa lớn vẫn như cũ không đóng, Tiêu Vũ Thần thấy nhưng không thể trách, đẩy cửa trực tiếp đi vào.

Nghe được phòng khách có thanh âm, Mộ Ngôn theo phòng bếp nhô đầu ra, nhìn đến là Tiêu Vũ Thần: “Tới rồi.”

“Ân.”

“Anh trước ngồi xem tivi a, tôi còn xào rau, đợi lát nữa Dịch Dương cũng muốn trở về ăn.”

Tiêu Vũ Thần miệng ứng thanh “Hảo” Nhưng không có thực xem tivi, tivi có gì đẹp, xem tivi còn không bằng xem phòng bếp vị này. Hơn nữa, còn mặc tạp dề, gọi là gì tới, đúng rồi, nhân thê thụ!

“Anh không xem tivi đứng ở trong này cười cái gì?”

“Không có gì, cậu tiếp tục.”

Mộ Ngôn nghi hoặc nhìn thoáng qua Tiêu Vũ Thần, tiếp tục thái rau. Sau một lúc lâu, gặp Tiêu Vũ Thần không có ý đi, Mộ Ngôn cũng nhéo: “Anh đi phòng khách xem tivi đi.”

“Tôi đứng ở chỗ này ảnh hưởng cậu ?”

“Không có...”

“Kia không phải được.”

“Nhưng... Anh cứ nhìn chăm chăm tôi... Cảm giác có điểm không được tự nhiên...” Mộ Ngôn nói chuyện khi mặt đã có chút phấm hồng.

Tiêu Vũ Thần nhú mày, bé con nhìn đoán không ra còn rất thẹn thùng.

“Tôi giúp cậu thái rau a.” Tiêu Vũ Thần quyết tâm muốn dí tại phòng bếp.

“Điều này sao không biết xấu hổ...” Mộ Ngôn miệng tuy rằng nói xong ngượng ngùng BALABALA linh tinh, song lại vẫn là hy vọng cùng Tiêu Vũ Thần hỗ động.

Không thể không nói, Mộ Ngôn giống như đối Tiêu Vũ Thần có như vậy điểm ý tứ !

Tiêu Vũ Thần rửa tay, đoạt dao bắt đầu xắt: “Tôi sao lại dám ăn chực nhà cậu chứ?”

“Ách... Kia... Anh chờ một chút tôi lấy tạp dề cho..... Nhạ... Mặc vào a... Miễn cho trong chốc lát dơ quần áo.”

Tiêu Vũ Thần xoay người đối diện Mộ Ngôn, giơ tay biểu thị chính mình đã rửa tay, ý bảo Mộ Ngôn giúp hẩn mặc.

Mộ Ngôn bẹp miệng... Giúp đỡ... Mặc chút cũng sẽ không mang thai...

Tiêu Vũ Thần so Mộ Ngôn cao một cái đầu, cho nên Mộ Ngôn tại giúp hắn mặc tạp dề phải khẽ nâng đầu, mà Tiêu Vũ Thần liền như vậy cười như không cười mắt nhìn chằm chằm Mộ Ngôn.

“Anh cứ nhìn tôi làm cái gì?”

“Bởi vì thích cậu...”

“A?” Mộ Ngôn mặt xoát một chút trở nên đỏ bừng.

“Xem trong nồi, đồ ăn muốn cháy.”

“Nga.” Tiêu Vũ Thần nói như vậy, Mộ Ngôn đột nhiên liền cảm thấy ngực rầu rĩ.

Người này... Như thế nào trở mặt cứ như lật sách ý! [] .

“Ngôn tiểu thụ, cơm làm tốt không có!!”

Nghe này thanh âm, chỉ biết là Dịch Dương cái kia nhị hóa về ổ.

“Thụ cái mẹ nhà mi ấy! Cả nhà mi mới là thụ!!”

Nửa câu sau chính là Mộ Ngôn mỗi ngày phải nói, Tiêu Vũ Thần đến số lần hơn, nghe được số lần cũng nhiều, cho nên chính hắn cũng dễ gọi.

“A ~ anh đẹp giai đã ở a ~”

“Ân.” Tiêu Vũ Thần gật gật đầu, xem như trả lời.

“Vợ chồng son hai người tiếp tục, tui đi tắm trước.” Dịch Dương cũng không quản hai người có xấu hổ hay không, ném những lời này xong liền phần phật bay đi.

“Nó liền dạng này, anh đừng để ý.” Mộ Ngôn sợ Tiêu Vũ Thần xấu hổ, vội vàng giải thích. Bất quá cậu có thể khẳng định là, Tiêu Vũ Thần nhất định biết cậu và Dịch Dương cong. Dù sao đến đây nhiều lần như vậy, cậu và Dịch Dương cũng chưa bao giờ che giấu cái gì, hoặc nhiều hoặc ít cũng hiểu được. Hơn nữa, cậu có dự cảm, Tiêu Vũ Thần cũng là cong !

Tiêu Vũ Thần câu môi cười cười: “Ân... Tôi cảm thấy cậu ta nói như vậy liền rất tốt.”

“Anh...”

“Nhìn trong nồi, đồ ăn nên tốt lắm.”

“Nga...” Mộ Ngôn nhú mày, vừa rồi nhất định là cậu nghe nhầm! Có người nào thổ lộ sau là loại thái độ này... Đây... Thật tình không khoa học!

Dựa theo lệ thường, Mộ Ngôn nấu cơm, Dịch Dương rửa chén.

Cho nên, ba người cơm nước xong, bát, tự nhiên từ Dịch Dương đến rửa.

Về phần Mộ Ngôn hai người, đương nhiên là trở về phòng sửa wifi rồi.

“Anh nói xem máy tôi rốt cuộc là sao, như thế nào luôn không nối mạng được?” Em tính này cùng lắm mới xài ba năm mà thôi, hắn là không tới tuổi về hưu a!

“Máy tính dùng lâu sẽ như vậy, này thực bình thường.” Tiêu Vũ Thần nói nghiêm trang.

“Anh ở trong này chậm rãi làm, tôi đi cắt dưa hấu.”

“Ừ.” Tiêu Vũ Thần chờ Mộ Ngôn rời đi, như vậy cũng phương tiện hắn sửa cài đặt.

“Sửa tốt lắm?”

“Ừ.”

“Bất quá hiện tại đang có sét đánh, chờ không sét đánh lại nối mạng thử xem a.”

“Ăn... Ăn dưa hấu a, Dịch Dương mua, hương vị cũng không tệ lắm.” Mộ Ngôn chọn một miếng nhìn đẹp đẹp đưa cho Tiêu Vũ Thần, “Mưa còn to lắm, anh chờ mưa nhỏ lại đi a. Dù sao cũng không vội.”

Tiêu Vũ Thần nhận dưa hấu, qua cửa sổ nhìn một chút bên ngoài, gật gật đầu: “Cũng tốt.

8. Chương 8

Qua 1-2 tiếng, mưa vẫn không có dấu hiệu nhỏ bớt, mắt thấy trời đều đã biến đen. Ăn lẽ thường mà nói, mưa mùa hè đến nhanh đi cũng mau, nhưng hôm nay không biết sao, mưa vẫn rơi cái không ngừng.

Mộ Ngôn đi ban công nhìn một chút, mưa lớn như vậy, trên đường làm sao còn có cái gì xe, xem ra hôm nay Tiêu Vũ Thần là trở về không được.

“Nếu không đêm nay anh ở lại đi. Mưa lớn như vậy, cũng không ai không muốn sống dám ở trên đường lái xe. Hơn nữa, trên đường cũng không an toàn.”

Tiêu Vũ Thần lại đi ban công nhìn một chút: “Cũng chỉ có thể như vậy, đêm nay tôi mượn chút sofa ngủ a.”

“Sao có thể ngủ sofa, hơn nữa sofa này cũng ngắn hơn anh!” Mộ Ngôn lập tức đánh gãy, “Nếu không... Nếu không anh ngủ phòng tôi.”

“Vậy còn cậu?” Đây mới là Tiêu Vũ Thần quan tâm nhất vấn đề.

“Tôi, cùng Dịch Dương ngủ thì tốt rồi.”

Dịch Dương dưới ánh mắt nhiệt tình của Tiêu Vũ Thần cũng chỉ có thể thỏa hiệp: “Ngôn tiểu thụ... Cùng xác định muốn cùng anh ngủ? Tuy rằng anh hứa với bé nhà anh nên vì hấn thủ thân như ngọc! Nhưng mỹ nhân trong ngực, vạn nhất nửa đêm anh làm xuân mộng, lập tức cầm giữ không được, đem cứng như vậy như vậy, cứng còn không khóc chết!”

Mộ Ngôn đưa lưng về phía Tiêu Vũ Thần, tự nhiên không có thấy ánh mắt tha thiết của hấn, nghe Dịch Dương nói xong nhất thời giận nghiêng rằng: “Này còn có một cái đại người sống ở đây, Dịch Dương, mà mợ nó sẽ không có thể đứng đắn điểm sao?”

Tiêu Vũ Thần hợp thời chen vào nói: “Khụ, Mộ Ngôn, tôi xem giường cậu cũng rất rộng, nếu không đêm nay chúng ta tề tề?”

“Phắc, Dịch Dương, ông nhớ kỹ mi !” Mộ Ngôn tức giận phi thường.

Dịch Dương bẹp miệng, tư hồng này hấn khiến cũng quá ghen khuất !

Mộ Ngôn túm lấy Tiêu Vũ Thần trở về phòng cho hấn cầm một bộ áo ngủ: “Đi trước tắm rửa a, sét đánh thời điểm, giáo sư nhà trọ bên này dễ cá nước.”

“Hảo.”

.....

“Cậu mau tắm đi, tôi xong rồi.”

“Ừ.” Mộ Ngôn đóng WORD, chỉ vào máy tính đối Tiêu Vũ Thần nói, “Anh nếu chán, có thể chơi game. Máy sẵn cho anh.”

“Ăn, đã biết, cậu nhanh đi tắm a.”

.....

Sấy xong tóc, Mộ Ngôn còn không có tắm xong, gặp Dịch Dương còn nằm ở trên sofa chơi game, Tiêu Vũ Thần liền đi qua nói: “Bạn hữu, cảm tạ a ”

“Đâu có.” Dịch Dương nhưng thật ra tiêu sái, “Thành nhớ rõ mời tôi ăn đại tiệc là được ”

Vì thế dưới tình huống Mộ Ngôn không biết gì, đã bị hảo cơ hữu cấp bán.

Mộ Ngôn tắm xong đi ra, Tiêu Vũ Thần đang ngồi ở bên giường đọc sách. Gặp Mộ Ngôn tóc còn ướt, thực tự nhiên đem máy sấy cắm vào, đưa qua: “Trước sấy tóc a.”

Mộ Ngôn cầm máy sấy lung tung sấy hai cái, sẽ rút nguồn, Tiêu Vũ Thần giơ tay cản: “Còn không có sấy kho, như thế nào sấy cái tóc đều vội như vậy, cứ thế mãi, lúc già dễ đau đầu.” Nói xong tiếp nhận máy sấy trong tay Mộ Ngôn, cũng không quản Mộ Ngôn có đồng ý hay không, liền như vậy thẳng giúp cậu sấy.

Mộ Ngôn khuôn mặt nhỏ nhắn trướng đỏ bừng, trừ bỏ vào hiệu cắt tóc, làm sao có ai như vậy hầu hạ quá. Tiêu Vũ Thần đổ cảm thấy không có gì, chính là bé con mặt đỏ bộ dáng, thoát nhìn thật đúng là... Cảnh đẹp ý vui...

Tắt máy sấy, khả Mộ Ngôn mặt như trước đỏ rực, không khí đột nhiên liền trở nên có như vậy điểm ái muội, vì giải trừ xấu hổ, Mộ Ngôn cố gắng tìm đề tài: “Như thế nào không chơi game?”

“Tôi bình thường không quá mê game.”

“Như vậy a...”

“Ừ.”

Vì thế Bạn nhỏ Mộ Ngôn cố gắng tìm đề tài liền như vậy chết non.

“Ngủ a.” Tiêu Vũ Thần đề nghị.

“A?” Mộ Ngôn hồ hởi chần động, hẳn đây là muốn...

“Cậu ngày mai không phải còn có tiết sao?” Tiêu Vũ Thần tự nhiên không có buông tha Mộ Ngôn vừa rồi động tác nhỏ, đáy mắt che kín ý cười.

“Ách...” Nguyên lai là chính mình hiểu sai a, cũng là, Tiêu Vũ Thần hẳn không phải người tùy tiện như vậy, nếu không chính mình cũng sẽ không... A, chính mình tại sao có thể nghĩ như vậy. Chẳng lẽ, mình thật sự... Thật sự... Thích anh ta?!

“Làm sao vậy?” Không thể không nói, có đôi khi thật muốn bội phục Tiêu Vũ Thần hành động, cho dù hiện tại trong lòng hẳn có đủ loại ý tưởng, trên mặt lại một điểm cũng nhìn đoán không ra.

Mộ Ngôn bị ý nghĩ trong lòng biến thành không bình tĩnh, lại còn phải cos thực bình tĩnh: “Không như thế nào, ngủ.”

.....

“Cậu... Ngủ không được?”

“.. Ách... Tôi lật qua lật lại ảnh hưởng đến anh!”

“Không có, tôi bình thường ngủ hơi muộn.” Tiêu Vũ Thần lật người, đem mặt hướng Mộ Ngôn, tuy rằng tối tối nhìn không mấy rõ ràng, nhưng nhìn ra được đến, Tiêu Vũ Thần hiện tại thật cao hứng.

“Tôi có câu hỏi...” Mộ Ngôn cũng xoay người lại đối diện Tiêu Vũ Thần, phòng tối mù, cậu cũng không sợ Tiêu Vũ Thần phát hiện cậu mặt đỏ.

“Cái gì?” Tiêu Vũ Thần thanh âm trầm trầm, rất dễ nghe.

“Chính là... Nhân viên trực tổng đài 419 kia chính là anh đúng không!”

“Nói như thế nào?” Khách hàng nghe được thanh âm, kỳ thật đều là trải qua xử lý, Tiêu Vũ Thần không tin Mộ Ngôn có thể nghe ra đến.

“Tôi đối thanh âm có vẻ mẫn cảm... Người kia, chính là anh... Đúng không...”

“Àn...” Không thể không nói, Tiêu Vũ Thần phi thường cao hứng, liền âm cuối đều có chút giơ lên, y hi có thể nhìn đến khóe môi hẳn mang cười.

“Nhưng anh không phải phòng bảo trì sao?”

“Cậu muốn biết?”

“Ừ.”

“Kỳ thật trước tôi cũng nói qua... Đương nhiên là vì tôi thích cậu.”

“....”

“Em cũng thích tôi đúng không!”

Mộ Ngôn mặtแดง một chút trở nên đỏ bừng, hiển nhiên là bị đoán trúng tâm sự, còn cố mạnh miệng: “Dựa... Dựa vào cái gì anh thích tôi, tôi liền nhất định phải thích anh!”

Ngón tay Tiêu Vũ Thần xoa hai má Mộ Ngôn đang nóng lên: “Mặt đỏ thành như vậy, còn không thừa nhận sao? A?”

“Tôi mới không có mặt đỏ!” Mộ Ngôn nói dối.

“Nếu không nói lời nói thật, kia... Tôi phải dùng hành động đến chứng minh...” Tiêu Vũ Thần nói xong, nâng lên cằm Mộ Ngôn, đối với cánh môi mềm mại hôn lên.

Tiêu Vũ Thần động tác mềm nhẹ, Mộ Ngôn rất nhanh bị hôn được tìm không thấy lối về. Thừa dịp Tiêu Vũ Thần buông cậu ra trong nháy mắt, từng ngậm từng ngậm hô hấp không khí.

Mộ Ngôn đỏ mặt, mắt nháy không nháy nhìn chằm chằm Tiêu Vũ Thần: “Anh anh... Thật thích tôi?”

Tiêu Vũ Thần vươn tay che mắt Mộ Ngôn, ấn mở chốt đèn đầu giường, chờ Mộ Ngôn hơi chút thích ứng ánh sáng mới dời tay.

Đèn vừa bật, Tiêu Vũ Thần liền nhìn đến hai má Mộ Ngôn hồng lấy máu, quả nhiên, bé con thật đúng là dễ dàng thẹn thùng.

“Thiên chân vạn xác!”

“Nhưng.... Đây có quá nhanh không?”

“Tôi hỏi em, em thích tôi sao? Nói thật!” Tiêu Vũ Thần cười khanh khách nhìn mặt Mộ Ngôn càng ngày càng hồng, đáp án đã thực rõ ràng, nhưng bé con luôn vệt chết mạnh miệng.

Mộ Ngôn nghiêng đầu không nhìn Tiêu Vũ Thần, mấy không thể nghe thấy nói câu: “Một chút...”

Mặt đều hồng thành như vậy, còn một chút, bắt quá, không thừa nhận cũng không có quan hệ, chỉ cần hẳn biết là tốt rồi, Tiêu Vũ Thần nghĩ như thế.

“Kia không phải xong, em thích tôi, tôi cũng thích em, chúng ta lý nên cùng một chỗ.”

“Cứ như vậy?” Mộ Ngôn đột nhiên liền cảm thấy cậu rất dễ thu phục, sau đó trong lòng còn có chút bất bình hành, vì thế bé con này liền xoắn.

“Cứ như vậy.” Tiêu Vũ Thần nói xong, một phen ôm Mộ Ngôn đang xoắn xuýt nằm xuống, tắt đèn ngủ.

Bạn nói hai mẹ vừa thổ lộ sau liền như vậy thuần khiết ôm nhau đắp chăn ngủ, ai tin a!

Tiêu Vũ Thần Mộ Ngôn: “Tôi tin!”

9. Chương 9: Phiên Ngoại

Nói, ngày nào đó Tiêu Vũ Thần cùng Mộ Ngôn làm xong việc nên làm sau, Mộ Ngôn đột nhiên đầu óc tỉnh ngộ, phát hiện một chuyện thực khó lường: Từ khi cậu chuyển đến nhà Tiêu Vũ Thần sau, em tính nhà mình chưa bao giờ gỡ chứng chiến tranh lạnh với anh mạng, chẳng lẽ đây là phúc lợi nhà mạng?

“Tiêu Vũ Thần, máy của em thật lâu rồi chưa có ra vấn đề gì.”

“Sau đó...”

“Luôn thấy không đúng chỗ nào...” Mộ Ngôn mày nhíu lại như là tại tự hỏi.

Tiêu Vũ Thần cười như không nhìn Mộ Ngôn: “Bảo bối, em nói như vậy anh cũng đột nhiên nhớ tới chuyện này... Phía trước vẫn luôn quên...”

Tiêu Vũ Thần chỉ cần lộ ra khuôn mặt tươi cười như vậy, liền chuẩn không có chuyện gì tốt. Đây là kinh nghiệm trong khoảng thời gian này ở chung xuống mà bạn nhỏ Mộ Ngôn tổng kết được.

“Kỳ thật... Máy của em lúc trước không nổ mạng được là có nguyên nhân...”

“Anh muốn nói cùng anh có liên quan là đi!” Mộ Ngôn nghiêng răng nghiêng lợi, đột nhiên còn có xù lông xúc động.

Tiêu Vũ Thần vuốt vuốt Mộ Ngôn: “Ừ, bởi vì anh đặt ra thời gian hạn chế...”

“Phắc, trách không được đoạn thời gian kia em mãi không nổ mạng được, nguyên lai đều là tên khốn anh làm !!” Mộ Ngôn nổi giận, nghĩ cậu nào tàn dễ khi dễ đi! Phắc diu!

“Ngoan, đừng nóng... Kia không phải bởi vì anh thích em thôi ~”

“Phắc, anh thích em cùng đặt quyền hạn có quan hệ cái lông! Đừng ý mãi vào việc anh thích em!” Lúc trước Tiêu Vũ Thần giấu diếm cậu là sếp, cũng nói bởi vì thích cậu mới giấu diếm blablabla linh tinh. Hiện tại cậu cũng không tốt đổ như vậy!!

“Em không lag mạng, anh lấy đâu cơ hội thông đồng em?” Tiêu Vũ Thần này nói nhưng là đại lời nói thật.

Mộ Ngôn nét mặt già nua đỏ lên, câu: “Phắc, Tiêu Vũ Thần, anh dùng cách bình thường một chút theo đuổi em không được thôi không được thôi!!!”

“Nhưng là, bảo bối... Như vậy sẽ không tình thú đáng nói ” Tiêu Vũ Thần cười đến vẻ mặt gian trá.

“Đi bác anh tình thú, đùa em như vậy chơi vui sao!”

“Trời đất chứng giám, anh thật là vì theo đuổi em mới như vậy !”

“Vậy anh chàng bảo trì lần trước cũng do anh thông đồng tốt?”

Tiêu Vũ Thần “Ân hừ” một tiếng gật đầu cam chịu.

“Khinh bỉ anh loại người lạm dụng quyền lực!”

Tiêu Vũ Thần cúi đầu hôn tóc Mộ Ngôn một chút, đề nghị: “Bảo bối, anh xem em hiện tại rất tinh thần, dù sao ngày mai buổi sáng không tiết, không bằng chúng ta lại đến lần đi ~”

“Phắc, ông mới... A..... Ừ.....”

oOo END oOo

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ca-nho-mau-vao-trong-bat-anh>